

מדינת ישראל  
משרד המשפטים  
פרקליטות המדינה

מחלקת עררים  
ט"א/לול/תשע"ז  
31/08/2017  
תיק : 129/16/14

אל  
עוה"ד אפרת ברגמן - ספיר ומייסא ארשיד  
הוועד הציבורי נגד עינויים בישראל ✓  
ת.ד. 4634 ירושלים 91046

ג.כ.,

הנדון: ערר מרשתכן [שם מוסתר] ת.ז. 911620001 על החלטת המשנה  
לפרקליט המדינה (תיק 34/11/24)

סימוכין: עררכן מיום 24.1.16

בפתח הדברים, הננו להתנצל על העיכוב במענה לפנייתכן.  
לגופו של עניין, הננו להודיעכן כי פרקליט המדינה, מר שי ניצן, בחן את פנייתכן ואת החומר  
הרלוונטי בעניינה, ולא מצא לנכון לשנות מהחלטת המשנה לפרקליט המדינה (תפקידים מיוחדים)  
(בפועל), מר עמית איסמן, שלא לפתוח בחקירה פלילית.  
נימוקי ההחלטה כפי שנמסרו לכם במכתבה המפורט של הממונה על המבתי"ן בפרקליטות  
המדינה, הגב' רחל מטר, מיום 8/7/15, מקובלים על פרקליט המדינה. עליהם נוסיף את הדברים  
הבאים.

תחילה נציין, כי התלונה נושא הערר הוגשה במרץ 2012, בתלוף כשנה ושמונה חודשים ממועד התקירה. השיהוי בהגשת התלונה, מקחה לכאורה, ולו במידת מה, ממידת העניין שמרשתכן עצמה מצאה בבירור טענותיה במסגרת הליך פלילי.

על אף זאת, מתיק הבדיקה עולה, כי לצורך בדיקת טענות העוררת הושקעו על ידי ראשת מבת"ן מאמצים מרובים, במסגרתם נעשה כל שניתן היה, בשלב הנוכחי, לעשות על מנת לברר את מכלול העובדות הרלוונטיות לתלונה.

תמצית טענותיה העיקריות של העוררת כמובא במכתב הערר, הינן, כי חקירותיה, שבוצעו על ידי 10-40 חוקרים, היו ממושכות מאוד. לטענתה, העוררת הוטרדה מינית על ידי אחד החוקרים, חוקר נוסף ביצע בה מעשה מגונה, חוקר נוסף איים שיעצור את בני משפחתה וצעק עליה, כפי שעשו גם חוקרים נוספים, ולעיתים ישבו החוקרים בסמיכות רבה אליה.

בשונה מהאמור במכתב הערר, בתלונת העוררת כפי שנמסרה בפני ראשת מבת"ן נמסר על ידה, כי בתקירתה נטלו חלק כ- 12 חוקרים (ולא בין 10-40 כפי שצוין בערר).

עוד נטען בתלונה הפרונטלית, כי "הלחץ הנפשי העיקרי שלי נוצר כתוצאה מהתא שבו הייתי. התא שלי היה מתחת לאדמה, עם שירותים שהם בור וכדי להתקלת, לקחו אותי למקום אחר. הריח היה לא נעים וגם הצבע היה שחור-אפור. .... אני לא יודעת למה לא סיפרתי לשופט או למישהו אחר על מה שרני עשה כי בעיני הצעקות היו קשות יותר וגם אורך החקירה".

על אף שהעוררת עצמה מסרה בתלונתה הפרונטלית כי משך החקירות, הצעקות ותנאי הכליאה, הינם הגורמים שהקשו עליה ביותר, הרי שבמסגרת בחינת התלונה, הן בשלב שקדם לתחלטה לגונוה, כמו גם בשלב הערר, נבחנו על ידינו מכלול טענות העוררת, כמו גם חומרים שנאספו במהלך הבדיקה שבוצעה על ידי ראשת מבת"ן, חלקם חסויים. הבדיקה העלתה, כי לא קיים יסוד לפתיחה בחקירה פלילית בגין תלונת העוררת.

ראשית, מחומרים שנאספו בתיקה של העוררת עולה, כי העוררת עצמה דיווחה שהיחס אליה במהלך החקירה היה טוב.

בנוסף, נראה כי החקירה נוהלה בהתאם לנהלי השירות הרלוונטיים, זאת גם בהתייחס למשכי החקירות. בהקשר לכך נפנה את תשומת ליבן לכך שטענותיכן בנוגע למשכן של החקירות שחתקיימו מיום 10 עד יום 10 נשללות מהחומר שהועבר אליכן (ראו את הזכ"דים הרלוונטיים שהועברו לעיונכן).

אשר לתנאי הכליאה, כפי שנמסר לכן במכתבה של הממונה על המבת"ן, אלה מצויים באחריות שירות בתי הסוהר. ככל שתמצאו לנכון, תוכלו להפנות אליהם את טענותיכם.

אשר לטענות הנוגעות להטרדה מינית על ידי החוקר כידוע לכן, הכחיש טענות אלה מכל וכל. לטענתו, ככל שנאמרו על ידו לעוררת דברים בנוגע למראה החיצוני שלה, אלה לא נאמרו כמתמאה, אלא כחלק רלוונטי מהחקירה שהתקיימה באותה עת (במטרה לשכנעה - כאישה צעירה - להודות ולא להמשיך ולהסתבך). במהלך חקירה כגון דא, לא ניתן לשלול את ההסבר שניתן על ידו.

אשר לטענות הנוגעות לביצוע מעשה מגונה. מדובר בטענה כבושה מאוד, ואף מתפתחת ומשתנה. בנסיבות העניין כפי שעולות ממכלול החומרים הנמצאים ברשותנו, נראה כי הדבר מעלה קושי ראייתי של ממש. מובן עם זאת, שאיננו קובעים במכתבנו זה האם הדברים התרחשו כפי שנטען על ידי מרשתכן, אם לאו. כל שנאמר על ידנו בהקשר זה הינו, שכבישת התלונה, בצירוף ההתפתחות שחלה בה מעת לעת, כמו גם מכלול החומרים הקיימים בתיק, מציבים קושי ראייתי של ממש במתן משקל מלא לטענות העוררת בנושא זה.

על אף הקושי הראייתי המתואר, מתיק הבדיקה עולה כאמור, כי לצורך בדיקת טענות העוררת בעניין זה, כמו גם טענותיה הנוספות, הושקעו על ידי ראשת מבת"ן מאמצים מרובים. כך, בין השאר, ניסיונות חוזרים שנעשו במהלך הבדיקה לאתר את החוקר, אלו מתייחסות טענות מרשתכן הנוגעות לביצוע מעשה מגונה, העלו, כי הלה סיים את עבודתו בשירות הביטחון, ובמועד עריכת הבדיקה שהה מחוץ לתחומי מדינת ישראל מבלי שכתובתו בחו"ל היתה ידועה. משכך, לא ניתן היה לתשאל אותו בנוגע לתלונת העוררת. בשלב הנוכחי, בחלוף כשבע שנים בקירוב ממועד האירוע בו מדובר, איננו מוצאים מקום להמשיך בניסיונות לאתרו.

החוקר שמסר בתשואול כי נטל חלק בחקירות רבות של העוררת, ציין כי "לא זכור לי שום דבר חריג מהסיטואציה של החקירה שנוגע ל-... לי לא זכורה סיטואציה שראיתי שבה שם ידו על רגלה של... או נשק לה על מצחה... בהקשר לנגיעה ברגל - יתכן שבעיני הוא היה נתפס כמגע אקראי (לדוגמא כשהוא קם), אבל בקשר לנשיקה - כזו בוודאות לא זכור לי מהסיטואציה עם ד' לו הייתה כזו - הייתה מדווחת... לא זכורה לי שום סיטואציה חריגה... עוד אבקש להדגיש שנשיקה לא זכורה לי".

אם כך, ובשונה מטענתכם לפיה אישר כביכול שחוקר נגע ברגלה של העוררת, מתשואול החוקר אי עולה, אמר שסיטואציה כאמור אינה זכורה לו, וציין כי קיימת אפשרות לפיה, ככל שסיטואציה כאמור התקיימה, היא נתפסה בעיניו כמגע אקראי. כלומר, שלל בתשואול סיטואציה בה החוקר נגע ברגלה של העוררת ונשק לה.

החוקר מסר כי המקרה הספציפי אינו זכור לו.

שלוש חיילות שנכחו, בתקופה הרלוונטית לחקירת העוררת, בחקירות, ואף ליוו נחקרות על מנת למנוע מצב בו תשהינה לבד עם חוקר / סוהר, מסרו, כי מעולם לא ראו, בכל החקירות בהן נכחו, שחוקר נוגע, אפילו קלות, בנחקרת. אחת החיילות, שנכחה בחקירת העוררת, ציינה כי לא זכור לה משהו חריג מהחקירה ואף לא משהו שנתפס בעיניה כחריג. ניסיונות שנערכו על ידי ראשת מבת"ן לאתר חיילות נוספות שנכחו בחקירת העוררת, על מנת לנסות, במידת האפשר, למצות את בדיקת טענותיה בנוגע לחוקר ד', לא צלחו.

אשר לטענות העוררת לפיהן החוקרים צעקו עליה לעיתים במהלך החקירה, וישבו בסמיכות אליה, אין בדברים, ככל שהיו - ואיננו קובעים דבר בעניין זה, כדי לבסס חשד לביצוע עבירה פלילית.

מהתיק עולה כי מעצר מעורבים נוספים נעשה בהתאם לצרכי החקירה.

אשר לטענות לפיוח במהלך דיון בהארכת מעצרה של העוררת הסתיר חוקר, על מנת להטעות את בית המשפט, את שעות החקירה האמיתיות. לא מצאנו כי קיים יסוד לטענה שמדובר בהשמטת מכוונת, על מנת להטעות את בית המשפט. לא ניתן לשלול שמדובר בטעות בתום לב.

עיינו בחוות הדעת שצורפו למכתב הערך. אלה עוסקות בטענות העוררת, כמו גם בתיאורים וחבעת עמדות. אין באמור בתן כדי לשנות ממצב הדברים המתואר, המבוסס על חומרים מתיק תביעה.

אשר לטענה לפיה המונים לא קיבלו רשימה מלאה של תומרי הבדיקה. החומרים הנאספים במסגרת הבדיקה הנערכת על ידי המכת"ן אינם "חומר חקירה". ממילא, הוראת סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי אינה חלה בנוסחות העניין, ואף לא ניתן לחקיש ממנה לעניינו.

נוכח כל האמור, לאחר בחינת מכלול טענותיך, ועיון ממושך ויסודי בתיק הבדיקה שנערך בשלב שקדם לגניזת התיק, כמו גם בשלב הטיפול בערר, פרקליט המדינה לא מצא כי קיים יסוד להתערב בהחלטה שלא לפתוח בחקירה.

לפיכך, הערר נדחה.

בכבוד רב,

עו"ד נחמחיון סמך

סגנית בכירה אי בפרקליטות המדינה

מחלקת עררים

העתק: המשטרה לפרקליט המדינה (תסקידים מיוחדים)

הממונה על המכת"ן בפרקליטות המדינה, גבי רחל מסר

הונוץ המשפטי, שירות הביטחון

ראשת מכת"ן, הגבי גינה מנדוזגרישילי